UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o religiose p[ro]secutio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

¶ Primũ: est testimoniũ honorificatiue electionis.

¶ Secũdum: est testimoniũ charitatiue affectionis.

¶ Tertiũ: est testimonium glorificatiue operationis.

Primũ igit̃ est testimoniũ honorificatiue electõis: q2 scz diuinit⁹ ẽ electus in honorẽ apostolicũ. Ps. Beatus quẽ elegisti ⁊ assũpsisti. s. in dignitatẽ apostolicã. Jo. xiij. Ego scio q̃s elegerim Fuit aũt electio bti matthie scã atq3 honotabilis qm̃ nõ amore carnali s3 zelo diuino facta ẽ: vt p3 Act. j. vbi d̃scribit̃ hec electõ multũ laudabilis p̃cipue tripliciter.

¶ Primo rõne v̾tuose inchoationis.

¶ Scdo religiose p̃secutiõis.

¶ Tertio gloriose t̃rminatiõis.

Primo ꝓpter virtuosam

inchoationẽ: q2 vitz apl̃i inceperũt eam a salutifera exhortatiõe: q2 sic d̃r Act. j. In dieb9 illis scz inter dñicã ascẽsionẽ ⁊ sctĩ spirit⁹ missionẽ. Exurgẽs petr⁹ i medio fratrũ dixit. Viri frẽs oportet ipleri scripturam ⁊c̃. vsq3 ibi. ⁊ Matthiã. Vide textũ In hac aũt exhortatõe ponũt̃ tria. ¶ Primũ ẽ exhortatiõis rõ. cũ dixit Viri fratres oport3 ipleri scripturã ⁊c̃. Vbi apparet dĩna iusticia multũ formidanda in reꝓbatõe iude. Hec q̃ppe dĩna vĩdicta multũ terrere deberet oẽs sectatores iude: q2 frẽs aut filij iude dici possunt. Vñ glosa sup Matth. Multi hodie sũt q̃ execrant̃ factũ iude: ⁊ idẽ faciũt. Nã cuz ꝓ munere falsũ testimoniũ dicũt: deũ q̃ v̾itas ẽ vẽdũt Similiter q̃ ꝓ munere falsum iudiciũ faciũt: deũ q̃ iusticia est vendũt. h̾ glos. Vt aũt gñalr̃ dicam⁹. Quicq3 ꝓ tpali lucro v̾itatẽ ⁊ iusticiã ↄfũdit ⁊ deũ a se abijcit: filius est iude tã q̃ imitator ei⁹: ⁊ fr̃ iude ac soci⁹ ei⁹. Timeat ḡ talis q̃cũq3 est ille ne p̃ticeps tãdẽ fiat hereditat3 iude: qm̃ sic̃ di. Ber. Qui socij fuerũt in vicijs: erũt ⁊ i penis. Frequẽter ḡ diuinã iusticiã terribilẽ meditet̃ vt sic dei timore correpṫ⁹ iustificari mereat̃. Eccl̃i. j. Timor dñi expellit pctm̃. Nã q̃ sine timore ẽ nõ poterit iustificari. ¶ Scdm̃ ẽ rõis ↄclusio. cũ d̃r Oportet ḡ ex his viris q̃ nobiscũ sunt ⁊c̃. Vbi apparet dei circa nos ꝓuidentia cõmendanda q2 ꝓuidere voluit vt essent testes dñice resurrectiõis in sufficienti et ꝑfecto numero. Sap. xiiij. Tu aũt p̃r gubernas omnia ꝓuidẽtia. Et sap. viij. d̃r q̃ diuina sapiẽtia attingit a fine vsq3 ad finẽ fortiter ⁊ disponit oĩa suauiter. j. Pe. v. Omnẽ solicitudinẽ v̄ram ꝓijciẽtes in eũ qm̃ ipsi cura est de vobis. ¶ Tertiũ ẽ ↄclusionis approbatio. cũ d̃r Et statuerũt duos: ioseph ⁊c̃. Vbi apparet apl̃oꝝ ↄcordia imitãda. Statim em̃ vt petrus hortatus est eos vt vnũ eligerẽt ↄcordes vnanimiter opinioni sue statuerũt duos vt eoꝝ alter eligeret̃. Hi erãt ex septuagintaduobus discipl̃is: vt satz accipi põt ex v̾bis petri. Oportet ex viris q̃ nobiscũ sũt ↄgregati omĩ tpe q̃ intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs iesus teste resurrectõis eius nobiscũ fieri ⁊c̃. Est itaq3 hmõi cõcordia apl̃oꝝ imitãda p̃sertim in electionib9 pastoꝝ ecclesie vbi prorsus cauenda est ꝑsonarũ acceptio Ja. ij. Frẽs mei nolite in personaꝝ acceptiõe habere fidẽ dñi nostri iesu chr̃i glie Hugo. Acceptio ꝑsonarũ est vacua reuerentia exhibita alicui nõ causa debiti vel meriti s3 ꝓpt̃ timorẽ vel propriã vtilitatẽ. Hec ille.

Scdo laudabilis ẽ electio

bti matthie ꝓpter religiosam executionẽ q2 facta est cũ deuota orõne. Vñ Act. j. Et orãtes dixerũt. Tu dñe q̃ corda nosti oĩm ostẽde quẽ elegeris ex his duob⁹. ⁊c̃. In q̃ orõne tangũt̃ tria ab oĩ orãte attẽte ↄsideranda. ¶ Primo tangit̃ dei potẽtia insupabilis. cũ d̃r Dñe. Dñs ei nomẽ est ptãtis. Vñ ⁊ hester. xiij. mardocheus orãs dicebat. Dñe rex oĩps in ditione tua cũcta sũt posita ⁊ nõ est q̃ possit resistere volũtati tue. ¶ Scdo tãgit̃ dei sapiã infallibilis. cũ d̃r. q̃ nosti corda oĩm. Heb. iiij. Oĩa nuda ⁊ apta oculis ei⁹. Vñ ⁊ salomõ orãs. iij. Reg. viij. dicebat. Tu sol⁹ nosti cor. oĩm filioꝝ hoĩm. ¶ Tertio tãgit̃ dei clementia inexplicabilis. cuz d̃r. ostende quẽ elegeris ⁊c̃. Electio em̃ diuina ex mera liberalitate sue clementie ⁊ bonitatis ꝓcedit. Eph. j. Elegit nos in chr̃o añ mũdi ↄstitutionẽ vt essem⁹ sctĩ ⁊ imaculati i cõspectu eius in charitate ⁊c̃. Vñ daniel orans dicebat. Daniel. ix. Dñe deus fac

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nobiſcū iuxta manſuetudinē tuā ⁊ ſm mł/
titudinē miſeꝛōie tue ⁊c̄. Vnuſquiſqꝫ itaqꝫ
orare volēs firmā fidē hoꝝ triū hr̄e debꝫ.
Jaco. j. Poſtulet in fide nihil heſitās.

Tertio apparet hm̄oi
electio laudabilis ꝓpter glioſam termina/
tionē: qꝛ terminata eſt cū diuīa reuelatōe.
Vn̄ Act. j. dr̄. Et dederūt eis ſortes Et
cecidit ſors ſup matthiā ⁊c̄. Vbi notādū
ꝙ ſicut accipi pōt ex dictis Thom. ij. ij. q.
xciij. arti. viij. Triplex eſt ſors. Prima
eſt ſors tolerabilis: cuiꝰ. ſ. euētus expecta
tur totalr̄ a fortuna: puta ſiqͥs nō valens
aliqͥd ꝯcordit̄ diuidere vtat̄ ſortibꝫ ad di/
uiſione. puta feſtucis altera lōgiore ⁊ alt̄a
breuiore. Hec ſors nō videt̄ hr̄e viciū ni/
ſi forte aliqͥ viciuꝫ vanitatꝫ. Scd̄a eſt
ſors vituꝑabilis ⁊ dānabilis. cuiꝰ. ſ. euen
tus expectat̄ a demonibꝫ: vel etiā a diſpo/
ſitione ſtellaꝝ cui nō ſubdunt̄ actus hūa/
ni: ꝗ̄ꝺ hoc fit demonū ſuggeſtiōe: tl̄is ergo
vtraqꝫ ſors ſuꝑſtitioſa ē ⁊ illicita: ⁊ ſm ca
nones ꝓhibita. Tertia eſt ſors ꝯmēda
bilis cuiꝰ euentꝰ expectat̄ a deo ſm illud
Prouer. xvij. Sortes mittunt̄ in ſignū ſꝫ
a dn̄o tēꝑant̄. Et tal' ſi bn̄ fiat ꝯmēdabil' ē
Pōt tn̄ male fieri tripl'r. Primo ſi abſqꝫ vl
la ncītate, hoc ei videt̄ ad dei tētatione ꝑ/
tinere. Scd̄o ſiqͥs etiā in ncītate ſortibus
vtat̄ abſqꝫ reuerētia. Tertio ſi ad terrena
negocia ꝯuertant̄ ⁊ ad huiꝰ vite vanitatē
Et etiā ſiqͥ ſortibꝫ vtant̄ in electiōibꝫ eccle
ſiaſticꝫ ꝗ ſpūſſcti inſpiratōe fieri dn̄t. Vn̄
ſicut dr̄ Bed. ſuꝑ actꝰ aplo͂ꝝ. Matthias
an̄ pētecoſtē ordinatꝰ ſorte qrit̄. ſ. qꝛ nōdū
erat plenitudo ſpūſſcti in eccl'ia effuſa: ſed/
ptē aūt diaconi poſtea nō ſorte ſed electōe
diſcipuloꝝ ſunt ordinati. Hec ille. Si ꝓo
ncītas immineat licitū eſt cū debita reuerē/
tia ſortibꝫ diuinū iudiciū implorare. quē/
admodū dr̄ Aug. i epl'a ad honoratū. Si
inter dei miniſtros ſit diſceptatio qͥs coruꝫ
ꝑſecutiōis tpe maneat/ ⁊ ꝗ coꝝ fugiāt: ne
morte oīm deſerat̄ eccl'ia: ſi hec diſcepta/
tio alit̄ nō potuerit terminari: qn̄tū mihi
videt̄ ꝗ maneāt ⁊ ꝗ fugiāt/ ſorte eligēdi ſt̄.
Et in. j. de doct. chr̄ia. dr̄. Si tibi abūda/
ret aliqͥd qꝺ oporteret dari ei ꝗ nō haberet
nec duobꝫ dari poſſꝫ: ſi tibi occurrerēt duo
qꝝ neuter aliū vel indigētia vel erga te a/
liqua ncītate ſuꝑaret: nihil iuſtiꝰ faceres
ꝙ vt ſorte eligeres cui dandū eſſet qꝺ da
ri vtriqꝫ nō poſſet. Hec Aug. Patꝫ itaqꝫ ꝙ
licite ⁊ ꝯmēdabilit̄ electꝰ eſt matthias in
apl'm ſorte. de ꝗ dr̄: Cecidit ſors ſuꝑ mat/
thiā ⁊c̄. Scd̄ꝫ aūt Dio. in lib. eccl'ia. hier.
Sors iſta fuit qͥdā ſplēdor diuinꝰ ⁊ radiꝰ
diuinitꝰ ſuꝑ matthiā emiſſus. Vn̄ patꝫ ꝙ
btūs matthias fuit a deo ſpeal'r electus.
Jo. xv. Nō vos me elegiſtis ſed ego elegi
vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatꝫ
⁊c̄. Elegit itaqꝫ dn̄s oēs glificādos ⁊ vo/
cauit. Vocauit tn̄ plēs qͥs nō elegit. Vn̄
valde terribile ē qꝺ dr̄ Matth. xx. ⁊ xxij.
Multi ſunt vocati pauci ꝟo electi. Nā ſi
cut dr̄ Iſid. lib. ij. de ſum. bo. Multi reci/
piūt fide: ſed oꝑe diſſeꝗūt. Et Titū. Con
fitent̄ ſe noſſe deū: factꝫ āt negāt. Itē mł/
ti ſunt ꝗ peccāt: pauci ꝟo ꝗ pn̄iam agunt.
Hiere. viij. Nulꝰ eſt ꝗ pn̄iam agat ſuper
pctō ſuo. Amb. Faciliꝰ inueni ꝗ ſeruauit
innocentiā: ꝙ ꝗ verā egit pn̄iaꝫ. Ergo
nos oñdamꝰ de nūero electoꝝ: faciamus
qꝺ hortat̄ Petrꝰ. ij. Pe. j. Satagite vt ꝑ
bona oꝑa certā vr̄am vocatiōeꝫ ⁊ electiōꝫ
faciatꝫ. Et Pau. Col. iij. Induite vos ſic
electi dei miſeꝛōie viſcera benignitatē: hu
militatē: modeſtiā: patiam: ſupportātes i/
uicē donātes vobiſmetipſis ſiqͥs aduerſus
aliquē habꝫ qrelaꝫ ſicut ⁊ dn̄s donauit no
bis. Hec ibi. qſi diceret paulꝰ: Si tales n̄
eſtis: manifeſte oñditꝫ vos ad electoꝝ nu
merū minime ptinere.

Secundū eſt teſtimoniū charitatiꝰ
affectiōis. In ipa em̄ charitate ꝑ/
cipue ꝯſiſtit ſctitas ꝑſone. Jō dic
Paulꝰ Col. iij. Suꝑ oīa charitatē habe
te qꝺ eſt vinculū ꝑfectiōis ⁊ pax chr̄i exul
tet in cordibꝫ veſtris. Apparuit aūt chari
tas eius ⁊ ad deū ⁊ ad proximū in eo ꝙ ſe
totū fidei catholice p̄dicatōi ⁊ ꝑploꝝ ꝯuer
ſioni expoſuit. Predicauit ꝗppe ⁊ in iudea
et in macedonia. Poterat vtiqꝫ dicere cuꝫ
Paulo Act. xx. Nō facio aiam meā p̄cio/
ſiorē ꝙ me dūmodo ꝯſummē curſuꝫ meū
et miniſteriū verbi qꝺ accepi a dn̄o Jeſu
teſtificari euāgeliū gr̄e dei. Hec ibi. Pre/
cipue aūt apparuit huiuſcemōi charitas
in tormētoꝝ ⁊ mortis ꝑpeſſione quā ſuſti
nuit ꝓ chr̄i fide ⁊ euāgelij p̄dicatōe. j. Cor.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN